

KOSCHITZKI

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
z 21. júla 2005 *

Vo veci C-30/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunale di Bolzano (Taliansko) z 9. januára 2004 a doručený Súdnemu dvoru 28. januára 2004, ktorý súvisí s konaním:

Ursel Koschitzki

proti

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS),

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory vykonávajúci funkciu predsedu prvej komory K. Lenaerts, sudcovia N. Colneric (spravodajkyňa), K. Schiemann, E. Juhász a M. Ilešič,

* Jazyk konania: taliančina.

generálny advokát: F. G. Jacobs,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. marca 2005,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- pani Koschitzki, v zastúpení: M. Rossi, R. Ciancaglini a K. de Guelmi Cuccurullo, avvocati,
- Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), v zastúpení: A. Todaro, A. Riccio a N. Valente, avvocati,
- Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: L. Pignataro a D. Martin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. mája 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

¹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 46 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov

sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983 (Ú. v. ES L 230, s. 6) zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 3096/95 z 22. decembra 1995 (Ú. v. ES L 335, s. 10, ďalej len „nariadenie č. 1408/71“).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pani Koschitzki a Istituto nazionale della previdenza sociale (Národný úrad sociálneho zabezpečenia, ďalej len „INPS“) týkajúceho sa výpočtu pomerného podielu starobného dôchodku pani Koschitzki.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 3 Článok 1 nariadenia č. 1408/71 stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

...

t) „dávky“ a „dôchodky“ znamenajú všetky dávky a dôchodky vrátane všetkých ich častí, ktoré sa vyplácajú z verejných fondov, valorizačné zvýšenia a doplnkové príspevky, pokiaľ neustanovuje hlava III inak, ako aj paušálne dávky, ktoré sa môžu vyplácať namiesto dôchodkov a platby uskutočnené náhradou príspevkov“.

4 Článok 46 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1408/71, nazvaný „Priznanie dávok“, stanovuje:

„1. Keď podmienky požadované právnymi predpismi členského štátu pre vznik nároku na dávky boli splnené bez toho, aby sa musel použiť článok 45 alebo článok 40 ods. 3, uplatnia sa nasledujúce pravidlá:

a) príslušná inštitúcia vypočíta výšku dávky, ktorá bude náležať:

i) na jednej strane iba podľa ustanovení právnych predpisov, ktoré táto inštitúcia uplatňuje,

ii) na druhej strane podľa odseku 2;

...

2. V prípade, kde podmienky požadované právnymi predpismi členského štátu, na nadobudnutie nároku na dávky sú splnené iba po použití článku 45 a/alebo článku 40 ods. 3, uplatnia sa nasledujúce pravidlá:

- a) príslušná inštitúcia vypočíta teoretickú výšku dávky, na ktorú by si mohla dotknutá osoba uplatniť nárok za predpokladu, že všetky doby poistenia a/alebo bydliska dosiahnuté podľa právnych predpisov členských štátov, ktorým zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba podliehali, sa dosiahli v tomto štáte podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje v deň priznania dávky. Ak podľa týchto právnych predpisov výška dávky nezávisí na trvaní dosiahnutých dôb, táto výška sa považuje za teoretickú výšku uvedenú v tomto pododseku;

- b) príslušná inštitúcia následne stanoví skutočnú výšku dávky na základe teoretickej výšky uvedenej v predchádzajúcom pododseku a podľa pomeru trvania dôb poistenia alebo bydliska dosiahnutých pred vznikom poistnej udalosti podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje táto inštitúcia, k celkovému trvaniu dôb poistenia a dôb bydliska dosiahnutých pred vznikom poistnej udalosti podľa právnych predpisov všetkých dotknutých členských štátov.

3. Dotknutá osoba má nárok na najvyššiu čiastku, vypočítanú v súlade s odsekmi 1 a 2, od príslušnej inštitúcie každého členského štátu bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o znížení, pozastavení alebo odňatí dávky, ktoré umožňujú právne predpisy, podľa ktorých je táto dávka splatná.

Keď nastane tento prípad, porovnanie, ktoré sa má vykonať, sa bude vzťahovať na čiastku, ktorá sa určí až po uplatnení týchto ustanovení.“

- 5 Článok 46a toho istého nariadenia, nazvaný „Všeobecné ustanovenia o znížení, pozastavení alebo odňatí, uplatňované na dávky v invalidite, starobe alebo pozostalostné dávky, podľa právnych predpisov členských štátov“ vo svojom odseku 3 stanovuje:

„Nasledujúce pravidlá sa uplatnia pri uplatňovaní ustanovení o znížení, pozastavení alebo odňatí dávok stanovených podľa právnych predpisov členského štátu v prípade súbehu dávok v súvislosti s invaliditou, starobou alebo pozostalými s dávkou rovnakého druhu alebo rôzneho druhu alebo s iným príjmom:

- a) dávky, získané podľa právnych predpisov iného členského štátu alebo iný príjem získaný v inom členskom štáte, sa zohľadnia iba vtedy, keď právne predpisy prvého členského štátu umožňujú zohľadniť dávky alebo príjmy získané v zahraničí;
- b) dávky, ktoré majú byť udelené iným členským štátom pred zrážkami daní, príspevkov sociálneho zabezpečenia a iných individuálnych odvodov alebo zrážok, sa zohľadnia;
- c) dávky, ktoré boli získané podľa právnych predpisov iného členského štátu, ktoré boli priznané na základe dobrovoľného alebo nepretržitého voliteľného poistenia, sa nezohľadnia;
- d) ak sa ustanovenia o znížení, pozastavení alebo odňatí dávky uplatňujú podľa právnych predpisov iba jedného členského štátu na základe skutočnosti, že dotknutá osoba poberá dávky podobného alebo rôzneho druhu podľa právnych

predpisov iného členského štátu alebo iný príjem získaný na území iného členského štátu, dávky, ktoré sa budú vyplácať podľa právnych predpisov prvého štátu môžu byť znížené iba o obmedzenú časť čiastky dávky, ktorá sa vypláca podľa právnych predpisov iného členského štátu, alebo čiastky príjmu, ktorý bol získaný na území iného členského štátu.“

- 6 Článok 46c nariadenia č. 1408/71, nazvaný „Osobitné ustanovenia uplatňované v prípade súbehu jednej alebo viacerých dávok, o ktorých pojednáva článok 46a ods. 1 s jednou alebo viacerými dávkami rôzneho druhu alebo s iným príjmom, ak sú dotknutými štátmi dva alebo viac členských štátov“, vo svojom odseku 2 stanovuje:

„V prípade, keď sa dotyčná dávka vypočítava v súlade s článkom 46 ods. 2, dávka alebo dávky rôznych druhov z rôznych členských štátov alebo iný príjem a všetky ďalšie zložky, na ktoré sa podľa právnych predpisov členského štátu uplatňujú ustanovenia o znížení, pozastavení alebo odňatí, sa započítajú v pomere k dobám poistenia a/alebo bydliska uvedených v článku 46 ods. 2 písm. b) pre výpočet tejto dávky.“

Vnútroštátna právna úprava

- 7 Doplatok, ktorého účelom je dosiahnutie minimálneho dôchodku, je dávkou, ktorú Talianska republika hradí prostredníctvom INPS, medzi inými, osobám poberajúcim invalidný, starobný alebo pozostalostný dôchodok, s cieľom doplatiť samotný dôchodok, ak je jeho výška vyplývajúca z výpočtu podľa hradených príspevkov nižšia ako „životné minimum“. Výška minimálneho dôchodku, ktorá sa stanovuje ročne a podlieha určitým podmienkam týkajúcich sa príjmu, sa v plnej výške hradí zo všeobecnej daňovej sústavy.

- 8 Článok 6 vládneho nariadenia č. 463 z 12. septembra 1983, ktoré sa týka naliehavých opatrení v oblasti sociálneho zabezpečenia a nakladania s verejnými výdavkami, ustanovení pre rôzne úseky verejnej správy a predĺženia niektorých lehôt (GURI č. 250 z 12. septembra 1983, ďalej len „vládne nariadenie č. 463/83“), ktoré sa po zmenách a doplneniach stalo zákonom č. 638 z 11. novembra 1983 (GURI č. 310 z 11. novembra 1983, ďalej len „zákon č. 638/83“) podriadil nárok na doplatok všeobecnej podmienke, aby príjem osoby poberajúcej dávky nepresiahol stanovenú hranicu a aj súčet príjmov tejto osoby a jej manžela/manželky nepresiahol vyššiu hranicu, pričom boli zákonom stanovené niektoré výnimky.
- 9 Článok 4 legislatívneho nariadenia č. 503 z 30. decembra 1992 (riadna príloha ku GURI č. 305 z 30. decembra 1992, ďalej len „legislatívne nariadenie č. 503/92“), ktorý zmenil znenie článku 6 zákona č. 638/83, stanovil na účely získania uvedeného doplatku nové hranice príjmov. Výpočet hranice príjmov zahrňuje príjem manžela/manželky žijúceho/žijúcej v spoločnej domácnosti, keď manželia nežijú oddelene na základe právneho aktu.
- 10 Článok 1 ods. 16 zákona č. 335 z 8. augusta 1995, ktorý sa týka reformy povinného a doplnkového dôchodkového systému (riadna príloha ku GURI č. 190 zo 16. augusta 1995, ďalej len „zákon č. 335/95“), stanovuje všeobecnú zásadu, podľa ktorej „ustanovenia o doplatku, ktorého účelom je dosiahnutie minimálneho dôchodku, sa nepoužijú pri priznaní dôchodkov výhradne na základe systému príspevkov“.
- 11 Podľa článku 3 ods. 15 zákona č. 335/95:

„Odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona nemôže byť mesačná výška dôchodkov, na ktoré je alebo vznikol nárok na základe súbehu dôb poistenia a prispievania stanovených medzinárodnými zmluvami alebo dohovormi v oblasti

sociálneho zabezpečenia, nižšia, v ročnej výške príspevkov, ako štyridsatina minimálneho dôchodku platného ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, prípadne ku dňu priznania dôchodku, ak ide o neskorší dátum ako deň nadobudnutia účinnosti tohto zákona. V prípade neúplného roku nesmie byť uvedená výška nižšia ako 6 000 lír mesačne.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 12 Pani Koschitzki poberá taliansky starobný dôchodok od októbra 1996. Príspevky hradila počas 262 týždňov v Taliansku a 533 týždňov v Nemecku, čo spolu tvorí 795 týždňov prispievania.
- 13 V októbri 1996 mala pani Koschitzki rodinný príjem vyšší ako hranica uvedená v článku 4 legislatívneho nariadenia č. 503/92. V roku 1996 dosiahol rodinný príjem, ktorý predstavoval jej vlastný príjem a príjem jej manžela, s ktorým žila v spoločnej domácnosti, 39 769 000 ITL, čo zodpovedalo sume 20 538,97 eur. V tom istom roku bola hranica uvedená v článku 6 zákona č. 638/83 v znení článku 4 legislatívneho nariadenia č. 503/92 stanovená na 660 300 ITL, čo zodpovedalo sume 341,01 eur mesačne.
- 14 Pani Koschitzki a INPS si odporujú v otázke, či sa má doplatok, ktorého účelom je dosiahnutie talianskeho minimálneho dôchodku, zohľadniť pri výpočte teoretickej výšky dôchodku slúžiacej ako základ pre výpočet pomerného podielu dôchodku.
- 15 Odvolávajúc sa na rozsudok z 24. septembra 1998, Stinco a Panfilo (C-132/96, Zb. s. I-5225) pani Koschitzki sa domnieva, že na otázku treba odpovedať kladne. Tvrdí, že pomerný podiel talianskeho dôchodku, ktorý začala poberať od 1. októbra

1996, sa má vypočítať takto: minimálny dôchodok roku 1996 (660 300 ITL = 341,01 eur) x koeficient pomerného zníženia stanovený článkom 46 ods. 2 bodom b) nariadenia č. 1408/71 (262 týždňov: 795 týždňov = 0,32956) = 217 600 ITL (112,38 eur).

- 16 Podľa názoru INPS sa v tomto prípade dotknutý doplatok pri výpočte teoretickej výšky dôchodku zohľadniť nemá. Jeho výška je 36 540 ITL (18,87 eur), čo vedie k pomernému podielu talianskeho dôchodku 12 042 ITL (6,21 eur) mesačne.
- 17 INPS napokon rozhodol o uhradení dôchodku vo výške 83 000 ITL, čo zodpovedá 42,86 eur mesačne.
- 18 Tribunale di Bolzano vo svojom rozhodnutí uvádza, že text už citovaného rozsudku Stinco a Panfilo, zdanlivo dáva za pravdu, pokiaľ ide o spôsob výpočtu, pani Koschitzki. Zároveň sa však tento súd domnieva, že citovaný rozsudok bližšie neuvádza, či sa má uvedený doplatok, ktorý je základom výpočtu pomerného podielu talianskeho dôchodku, zohľadniť aj vtedy, keď rodinný príjem prevýši strop stanovený talianskym zákonom.
- 19 Vo veci samej rodinný príjem, t. j. príjem pani Koschitzki a jej manžela, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, nepochybne strop príjmov prevýšil. Podľa talianskej právnej úpravy pani Koschitzki nemá nárok na doplatok, ktorého účelom je dosiahnutie talianskeho minimálneho dôchodku.

- 20 Vnútroštátny sudca vysvetľuje, že podľa tvrdenia INPS výsledkom spôsobu výpočtu navrhovaného žalobkyňou by bola nespravodlivosť v zmysle zásady rovnakého zaobchádzania medzi talianskym a „medzinárodným“ dôchodcom. Ak dá Súdny dvor za pravdu INPS, malo by sa na konci výroku už citovaného rozsudku Stinco a Panfilo, upresniť „ak neboli prekročené hranice príjmov a ostatných podmienok stanovených touto právnou úpravou“.
- 21 Za týchto okolností Tribunal di Bolzano rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Vo svetle článku 42... ES..., ktorý v oblasti sociálneho zabezpečenia ukladá prijatie opatrení, ktoré sú nevyhnutné na poskytnutie voľného pohybu pracovníkov, má sa článok 46 ods. 2 písm. b) nariadenia (EHS) č. 1408/71 vykladať v tom zmysle, že základom pre výpočet pomerného podielu talianskeho dôchodku je vždy fiktívny dôchodok doplnený na minimum, aj keď boli prekročené hranice príjmu stanovené talianskym zákonom pre získanie doplatku, ktorého účelom je dosiahnutie minimálnej dávky (článok 6 zákona č. 638/83 v znení článku 4 legislatívneho nariadenia 503/92), alebo v tom zmysle, že uvedeným základom je čistý fiktívny dôchodok (teoretická, nedoplnená výška dávky), keď dôchodca prekročil hranice príjmu stanovené talianskym zákonom pre získanie uvedeného doplatku?“

O prejudiciálnej otázke

- 22 Článok 46 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1408/71, na ktorý sa odvoláva položená otázka, odkazuje na teoretickú výšku dávky uvedenú v písm. a) uvedeného odseku 2. Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či sa pri určení, podľa článku 46 ods. 2 písm. a)

nariadenia č. 1408/71, teoretickej výšky dôchodku slúžiacej ako základ pre výpočet pomerného podielu dôchodku, musí zohľadniť doplatok, ktorého účelom je dosiahnutie minimálneho dôchodku stanoveného vnútroštátnou právnou úpravou, ak boli prekročené hranice príjmov stanovené vnútroštátnym právnym predpisom týkajúcim sa tohto doplatku.

23 Aby bolo možné dať odpoveď na túto otázku, treba pripomenúť, že v bode 22 už citovaného rozsudku *Stinco a Panfilo* Súdny dvor vyslovil, že článok 46 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71 sa má vykladať v tom zmysle, že príslušnú inštitúciu zaväzuje zohľadniť pri určovaní teoretickej výšky dôchodku slúžiacej ako základ pre výpočet pomerného podielu dôchodku doplatok, ktorého účelom je dosiahnutie minimálneho dôchodku stanoveného vnútroštátnou právnou úpravou.

24 Vo veci týkajúcej sa uvedeného rozsudku INPS priznal pánom *Stincovi* a *Panfilovi* pomerné podiely dôchodkov určené v súlade s článkom 46 ods. 2 nariadenia č. 1408/71, vypočítané na základe fiktívnych dôchodkov, ktoré by osoby uchádzajúce sa o dôchodok poberali, ak by pracovali v Taliansku počas celej svojej kariéry. Výška týchto fiktívnych dôchodkov bola stanovená na takú úroveň, ako keby im, za predpokladu, že by dotknuté osoby mali skutočne nárok na vnútroštátne dôchodky v tejto výške, bol priznaný doplatok stanovený talianskym zákonom na účely dosiahnutia minimálneho dôchodku (pozri rozsudok *Stinco a Panfilo*, už citovaný, bod 8).

25 V tomto prípade, z dôvodu prekročenia hraníc príjmov stanovených vnútroštátnou právnou úpravou týkajúcou sa doplatku, ktorého účelom je dosiahnutie minimálneho dôchodku, poistená osoba nachádzajúca sa v situácii, v akej je pani *Koschitzki*, ktorá počas celej svojej kariéry pracovala v dotknutom členskom štáte, si tento doplatok nárokovať nemôže.

- 26 Aby bolo možné za takých okolností zodpovedať, či sa uvedený doplatok musí pri určovaní teoretickej výšky uvedenej v článku 46 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71 zohľadniť, treba toto ustanovenie vyložiť vo svetle jeho znenia a jeho účelu.
- 27 Z ustanovení článku 46 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71 výslovne vyplýva, že teoretická výška dávky sa má vypočítať tak, ako keby poistená osoba bola počas celej svojej kariéry zamestnaná výhradne v dotknutom členskom štáte (rozsudok z 26. júna 1980, Menzies, 793/79, Zb. s. 2085, bod 10).
- 28 Pokiaľ ide o účel tohto článku, Súdny dvor už vyslovil, že cieľom výpočtu podľa tohto ustanovenia je zabezpečiť pracovníkovi maximálnu teoretickú výšku dávky, ktorú by si mohol nárokovať, ak by boli všetky doby poistenia dosiahnuté v dotknutom členskom štáte (rozsudok Menzies, už citovaný, bod 11).
- 29 Z toho vyplýva, že ak právna úprava dotknutého členského štátu stanovuje, že nárok na doplatok podlieha všeobecnej podmienke, aby príjem osoby poberajúcej dávky nepresiahol stanovenú hranicu, ani súčet príjmov tejto osoby a jej manžela/manželky nepresiahol vyššiu hranicu, toto ustanovenie treba tiež zohľadniť pri výpočte teoretickej výšky uvedenej v článku 46 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71.
- 30 Pani Koschitzki však tvrdí, že je tu potrebné iné riešenie. V tejto súvislosti na jednej strane navrhuje vzatie do úvahy definície pojmu „dávky“, ktorá sa nachádza v článku 1 písm. t) nariadenia č. 1408/71 a stanovuje, že „dávky“ a „dôchodky“ znamenajú všetky dávky a dôchodky vrátane všetkých ich častí, ktoré sa vyplácajú z verejných fondov...“. Preto, pokiaľ ide o prvok základnej dávky, nemožno doplatok, ktorého

účelom je dosiahnutie minimálneho dôchodku, z určovania teoretického dôchodku vylúčiť.

- 31 Aby sa však mohla určiť teoretická výška dôchodku, len samotné kvalifikovanie uvedeného doplatku ako „dávky“ v zmysle článku 1 písm. t) nariadenia č. 1408/71 nijak nestanovuje spôsob, akým tento doplatok zohľadniť. Povinnosť tento doplatok zohľadniť neznamená povinnosť priradiť mu iný obsah, odlišný od toho, ktorý mu vyplýva z vnútroštátnej právnej úpravy.
- 32 Z toho vyplýva, že kvalifikovanie doplatku, ktorého účelom je dosiahnutie talianskeho minimálneho dôchodku, ako „dávky“, nezaväzuje pri výpočte teoretickej výšky uvedenej v článku 46 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71 zahrnutie doplatku, ktorý by si dôchodca nemohol nárokovať, ak by sa na neho vzťahovala výhradne vnútroštátna právna úprava.
- 33 Na druhej strane sa pani Koschitzki dovoľáva niektorých tvrdení založených na výklade článku 46 ods. 3 a článkov 46a a 46c nariadenia č. 1408/71. Po prvé tvrdí, že ustanovenie stropu príjmov v talianskej právnej úprave treba posudzovať ako ustanovenie o znížení v zmysle uvedených článkov 46a a 46c. Po druhé sa domnieva, že v súlade s článkom 46 ods. 3 tohto nariadenia treba výpočet jej nároku na dôchodok podľa odseku 2 toho istého článku vykonať, v prvej fáze, bez zohľadnenia ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcich sa zníženia. Ustanovenia o znížení sa uplatnia len v druhej fáze výpočtu, keď sa pristúpi k porovnaniu medzi výškou dávky priznanej výhradne na základe vnútroštátnej právnej úpravy, s uplatnením pravidiel o zamedzení súbehu dávok, a výškou dávky priznanej podľa práva Spoločenstva, s uplatnením pravidiel o zamedzení súbehu dávok. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok z 11. júna 1992, Di Crescenzo a Casagrande (C-90/91 a C-91/91, Zb. s. I-3851, bod 27).

- 34 Uvedené úvahy sú založené na nesprávnom čítaní nariadenia č. 1408/71.
- 35 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ako ustanovenie o znížení v zmysle nariadenia č. 1408/71 treba kvalifikovať takú vnútroštátnu právnu normu, v ktorej výpočet ňou stanovený má za účinok zníženie dôchodku, ktorý si dotknutá osoba môže nárokovať na základe skutočnosti, že dávku poberá v inom členskom štáte (pozri najmä rozsudky z 22. októbra 1998, *Conti*, C-143/97, Zb. s. I-6365, bod 25, a zo 7. marca 2002, *Insalaca*, C-107/00, Zb. s. I-2403, bod 16).
- 36 Na druhej strane však nie je ustanovením o znížení v zmysle článku 46 ods. 3 a článkov 46a a 46c nariadenia č. 1408/71 vnútroštátna právna norma, o akú ide vo veci samej.
- 37 Pokiaľ ide o už citovaný rozsudok *Di Crescenzo a Casagrande*, týka sa situácie, v ktorej ide o ustanovenie o znížení dávky v zmysle nariadenia č. 1408/71. Tento rozsudok teda nepotvrďuje tvrdenie žalobkyne.
- 38 Na základe všetkých vyššie uvedených úvah treba na položení otázku odpovedať tak, že článok 46 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1408/71 sa má vykladať v tom zmysle, že na určenie teoretickej výšky dôchodku slúžiacej ako základ pre výpočet pomerného podielu dôchodku príslušná inštitúcia nie je povinná zohľadniť doplatok, ktorého účelom je dosiahnutie minimálneho dôchodku stanoveného vnútroštátnou právnou úpravou, ak z dôvodu prekročenia hraníc príjmov stanovených vnútroštátnou právnou úpravou týkajúcou sa uvedeného doplatku si poistená osoba, ktorá bola počas celej svojej kariéry zamestnaná v dotknutom členskom štáte, nemôže tento doplatok nárokovať.

O trovách

- 39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnyim dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 46 ods. 2 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983 (Ú. v. ES L 230, s. 6) zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 3096/95 z 22. decembra 1995 sa má vykladať v tom zmysle, že na určenie teoretickej výšky dôchodku slúžiacej ako základ pre výpočet pomerného podielu dôchodku príslušná inštitúcie nie je povinná zohľadniť doplatok, ktorého účelom je dosiahnutie minimálneho dôchodku stanoveného vnútroštátnou právnou úpravou, ak z dôvodu prekročenia hraníc príjmov stanovených vnútroštátnou právnou úpravou týkajúcou sa uvedeného doplatku si poistená osoba, ktorá bola počas celej svojej kariéry zamestnaná v dotknutom členskom štáte, nemôže tento doplatok nárokovať.

Podpisy